

[Søren Olesen.]

vi har stillet vort Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Halvdelen af de indkomne Efterbetalinger udbetales til de Skatteydere, som ikke har skullet efterbetale, og at det sker efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler. Naar vi har foreslaaet, at det kun skulde være Halvdelen, er det ud fra den Betragtning, at Skatteprocenten i de forskellige Kommuner jo vilde have været lavere, hvis Efterbetalingerne dengang var blevet medregnet, og derfor har disse Folk, ogsaa Efterbetalerne, altsaa i de Aar, der gik, betalt noget højere Skat, end de ellers vilde være kommet til, af de Beløb, de har opgivet; men vi synes ikke, det bør belønnes for Efterbetalerne. Derfor mener vi, at den anden Halvdel passende kunde tilfalde Kommunerne sammen med de Bøder, der er kommet.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker Udvalget for dets Arbejde og for dets Tilslutning til Lovforslaget.

I Anledning af det stillede Ændringsforslag vil jeg gerne sige det samme, som jeg sagde forleden, at det, der er konstateret i Sommer ved den ekstraordinære Formueopgørelse, er bl. a. dette, at nogle har betalt for lidt, og som Følge deraf er der andre, der er kommet til at betale for meget. Ved den Foranstaltning, som man gennem den ekstraordinære Formueopgørelse gennemførte, forsøgte man at ordne det saaledes, at alle skulde komme til at staa nogenlunde paa lige Fod. Derfor maa det ogsaa være rimeligt, at de Beløb, som indkommer gennem denne Foranstaltning, kommer alle til gode, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget.

Det stillede Ændringsforslag finder jeg ikke rimeligt. Jeg forstaaer for det første ikke, naar man endelig vil tilbagebetale, hvorfor man saa deler Beløbet og siger, at Kommunerne skal have det halve, men af Retfærdighedshensyn skal Skatteyderne have den anden Halvdel. Vil man noget, synes jeg, at man skulde have taget Skridtet fuldt ud og sagt, at Skatteyderne skal have hele Beløbet tilbagebetalt. Det, her foreslaas, maa vist være det, man kalder Retfærdighed med Modifikation.

Jeg forstaaer heller slet ikke, hvordan de ærede Forslagsstillere tænker sig, at Bestemmelsen skal kunne gennemføres, hvordan man vil praktisere det i det hele taget. Hvem er det, der skal have tilbagebetalt? Det maa jo formentlig være dem, som efter Forslagsstillernes Mening har betalt for meget i Skat i de paagældende Aar, men hvordan vil man finde dem? Hvordan vil man i en Kommune finde ud af uden alt for stort Besvær, hvem der har betalt for meget i Skat f. Eks. i 1943? Nogle er flyttet fra, og nogle er flyttet til. Den Opgave, man stiller Administrationen over for gennem et saadant Forslag, er faktisk uløselig, og ikke mindst derfor tillader jeg mig at anbefale, at man stemmer imod dette Forslag.

Ordføreren (Edvard Sørensen): Det Ændringsforslag, der nu er til Behandling, er efter min Opfattelse umuligt at gennemføre i Praksis, og jeg vil paa hele Udvalgets Vegne anbefale, at man stemmer imod dette Forslag.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren Olesen: Den højtærede Indenrigsminister indrømmer, at der er nogle, der har betalt for meget, men saa maa det ogsaa være rimeligt, at man søger, saa vidt det er gørligt, at rette paa dette Forhold.

I mit første Indlæg gjorde jeg Rede for, hvorfor vi havde foreslaaet dette med Halvdelen, idet jeg sagde, at Skatteprocenten jo har været højere, end den vilde være blevet, hvis alle Indtægter var kommet frem. Derfor har Efterbetalerne ogsaa betalt for meget i den Tid af den Indtægt, de opgav, men vi mener ikke, at de, der har snydt, har Krav paa at faa en Efterbetaling, og derfor har vi foreslaaet, at Halvdelen skal tilfalde Kommunerne.

At det skulde være saa komplet umuligt at praktisere, kan jeg nu ikke forstaa. Man laver jo saa mange Love, som er meget indviklede, og man finder dog i nogen Grad ud af at praktisere dem, selv om det undertiden kniber.

Hermed sluttede Forhandlingen.